

det må man da håbe på, og det tror jeg også på – så man sikrer, at alle børn får mad. Så må der skæres på åbningstider eller andet for at finde pengene til, at alle kan være med i ordningerne. Men det understreger jo også bare, at regeringen har et stort arbejde foran sig, når den ønsker at fjerne solidariteten og fællesskabet i den danske befolkning, og heldigvis for det.

Socialministeren begrundet sit forslag med, at små børn skal kunne få god og sund mad. Det kan godt undre, for noget af det første, regeringen og Dansk Folkeparti foretog sig efter valget, var at nedlægge den ordning, som Enhedslisten havde fået gennemført om forsøg med mad i børnehaver og skoler.

Hvis nu det var, fordi regeringen havde lyttet til kritikken og var blevet klogere, skulle den ikke høre ét ondt ord fra os. Man skal altid være åben over for at ændre holdning, men desværre går det her forslag fra regeringen i den stik modsatte retning, og derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

I kommuneaftalen for 2003 står der, at regeringen og KL er enige om, at regeringen skal søge tilslutning til og indføre mulighed for, at kommunerne kan tilbyde madordning osv., og der står, at det er en forudsætning, at madordningen omfatter alle børn i den enkelte børnehave. Denne forudsætning er vi helt enige i i Kristeligt Folkeparti.

Vi ønsker nemlig ikke, at der skal være børn, der er ladt ude af fællesskabet omkring frokosten eller andre måltider på daginstitutionen. Da mine egne to børn var små og gik i børnehaven, var det en selvfølge, at de fik mad i børnehaven, som de gik i, og det var bestemt en god ting.

Men hvis der ønskes indført madordninger på andre måder i nogle kommuner, vil det blive frivilligt for den enkelte forældrebestyrelse, hvordan de vil gøre, og hvem der vil være med. I denne alternative situation med frivillige madordninger vil vi fra Kristeligt Folkeparti i hvert fald gerne sikre os, at deltagelsen i madordningen er til at betale for alle, og at udgiften til maden ikke må overstige de reelle omkostninger.

Måske vil der i loven eller bemærkningerne kunne indføres nogle sætninger, som præciserer den side af sagen, så vi er helt sikre. Og det er klart, at det kan eller vil være både mere indbydende og sundere for børnene at sidde i fællesskabet rundt om et bord og spise frisklavet og friskskåret sund og varieret mad. Det vil være

langt mere indbydende og sundere for dem end nogle flade klemmer med pålægschokolade, som de måske selv havde ønsket at have med.

Det er klart, at der kan være forskellige problemer med allergi osv. over for bestemte fødevarer, men det kan ikke være så svært at få løst det problem. Det kunne der måske også skrives noget om ind i bemærkningerne. Men hvis vi spurgte sundhedsplejersken Sigrild Riise, som vi af og til hører i radioen, tror jeg nok, at hun ville mene, at der ikke skulle laves specielle ordninger for kræsne børn.

Når det er sagt, så mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det naturligtvis er forældrenes ansvar, at børnene får sund mad, og vi er generelt ikke positive over for tilkøbsydelse, idet vi mener, at vi dermed tømmer hjemmene for funktioner, og vi mener, at det er sundt og godt og lærerigt for børnene at lave mad og andre nødvendige praktiske ting i hjemmet sammen med deres forældre.

Så der er som nævnt nogle problemer, som vi ser i forslaget, og vi vil også gøre os nogle overvejelser under udvalgsarbejdet, som vi i øvrigt vil gå positivt ind i.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for debatten, som jo har været forventelig, må man sige, i og med at debatten også har kørt en del i pressen, inden vi har haft lejlighed til at drøfte lovforslaget her i salen.

Jeg vil godt starte med at præcisere, hvorfor ordet alle er røget ud af kommuneaftalen, hvis man kan sige det på den måde. Det var jo os i Socialministeriet, der netop skrev, at en sådan madordning skulle omfatte alle. Det er jo også, som vi kan læse af debatten, meget hensigtsmæssigt, at alle børn er omfattet af en sådan ordning.

KL 17.20

Men da vi sad og lavede lovforslaget, opdagede vi, at der var nogle uhensigtsmæssigheder ved det, for der er netop mulighed for at blokere. Det kan lige præcis være ud fra det argument, fru Tove Videbæk netop har nævnt, at der sidder nogle forældre, der meget principielt synes, at det her er forældrenes ansvar. Det er noget, man vil lave derhjemme, og de vil i hvert fald ikke være med, og man vil selvfølgelig ikke bidrage økonomisk til det. Så kan man stoppe en i øvrigt god ordning, fordi alle forældre ikke vil være med.